

Ser man på den positivliste, der fremgår af lovforslaget, er der jo ingen af de forbrydelser, som ikke allerede nu er strafbare i Danmark – det være sig terrorisme, børneporno, menneskehandel, salg af ulovlige våben osv. Derfor vil Dansk Folkeparti i udvalgsarbejdet se på, hvilke fordele dette lovforslag giver i forhold til allerede eksisterende love, og derefter afveje vores stillingtagen, selvfølgelig specielt set i lyset af, at bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme er højt prioriteret hos os.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Per Dalgaard fra Dansk Folkeparti, om Dansk Folkeparti ikke mener, at dette lovforslag, så begrænset det end er, vil medvirke til at bekæmpe og forebygge kriminalitet i Europa og altså også EU-området?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jo, det vil det, og det fremgår sådan set også af teksten i selve lovforslaget, at hovedformålet med det faktisk netop er at bekæmpe og effektivere bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og specielt terrorisme. Men de delelementer, der indgår i forslaget, er jo egentlig nogle, som allerede i dag er kriminelle i Danmark.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det fremgår jo af lovforslaget, at noget af det, der står på positivlisten, og som kan være en kriminel handling i et andet EU-land, ikke nødvendigvis er det i Danmark. F.eks. er medlemskab af en kriminel organisation ikke strafbart i Danmark, men kan godt være strafbart i et andet EU-land, men som det er nævnt i lovforslaget, forpligter Danmark sig alligevel til at retsforfølge, hvis man foretager sig kriminelle handlinger, for så er det selvfølgelig strafbart. Men der kan være og er også forskellig lovgivning EU-landene imellem, og synes hr. Per Dalgaard derfor ikke, det er hensigtsmæssigt, at når et EU-land træffer afgørelse om, at en strafbar handling er foretaget i det pågældende land, kan der ske retsforfølgning i et andet land, f.eks. i Danmark?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil ikke sige, det er et problem, men vi har jo en meget liberal holdning til f.eks. at være medlem af organisationer.

Det er helt sikkert hr. Per Kaalund bekendt, at Dansk Folkeparti ønsker en organisation som Hizb-ut-Tahrir forbudt, men at det ikke har kunnet lade sig gøre. I Tyskland er den pågældende forening forbudt, og man kan godt forestille sig, at en dansk debattør, som udtaler sig i et andet EU-land, bliver betragtet som kriminel dernede og kan få en retssag på halsen, selv om han ikke er kriminel i Danmark. Det er helt klart et problem, men jeg synes, det er nogle af de ting, vi bliver nødt til at drøfte i udvalgsarbejdet og få belyst lidt bedre.

Helge Adam Møller (KF):

Fru Birthe Rønn Hornbech havde en betragtning om, at Folketinget er overbebyrdet med papir, og sagde, at noget af papiret kom i forbindelse med vores samarbejde med de øvrige europæiske lande. Det er jo uden tvivl rigtigt nok, men jeg har indimellem moret mig med at tælle op, hvor meget papir man får som folketingsmedlem.

I hvert fald jeg selv får 1.850 A4-sider om dagen, og jeg skulle hilse og sige, at omkring halvdelen af de 1.850 A4-sider faktisk er noget, vi selv laver, typisk i form af de ufattelig mange spørgsmål, forskellige folketingsmedlemmer stiller i udvalgene på almindelig del. De fylder nok 600-800 sider hver dag, i hvert tilfælde når man er medlem af ni udvalg, så det kunne godt ske, at vi skulle gribe lidt i egen barm, før vi retter skytset mod andre. Det var en sidebemærkning.

Kl. 14.25

Lad mig så gå videre til lovforslaget. Fru Line Barfod sagde i en kort bemærkning, at vi er på vej mod en total harmonisering af vore retssystemer, men det mener jeg ikke vi er – overhovedet ikke! Vi er ikke i nærheden af det, og jeg er som andre overbevist om, at vi aldrig får en total harmonisering. Men jeg er også overbevist om, at vi på nogle områder vil nærme os hinanden, og det ser jeg ikke noget problem i.

Jeg kan huske, at da jeg var en del år yngre end i dag, fik jeg min første bil i begyndelsen af 1960'erne og kørte rundt i Europa. Da var det ikke sådan, som når jeg rejste til Sverige og Norge, for her kunne jeg passere grænsen uden problemer, fordi der var fælles pasunion mellem de nordiske lande. Hver gang jeg kørte ned gennem Tyskland, Frankrig, Østrig, Schweiz osv., blev jeg stoppet ved hver eneste grænse og skulle vise pas osv., men i dag kan man køre videre. For bare 20 år siden skulle man til hvert eneste